

2009
Data 06.08.2009

**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU**

Biroul permanent al Senatului
Bp 313, 16.08.2009

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 7/2006 privind Statutul funcționarului public parlamentar*, inițiată de domnii senatori Viorel Duca Senior și Mircea Mereuță și de domnii deputați Ioan Ghișe și Valentin Samuel Boșneac din Grupurile parlamentare ale PNL (Bp. 313/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea unor dispoziții din *Legea nr. 7/2006 privind Statutul funcționarului public parlamentar*, referitoare la condițiile de vechime minimă necesare numirii în funcții publice parlamentare de execuție din structurile de specialitate ale Parlamentului.

Astfel, se propune înlocuirea sintagmei „*vechimea minimă stabilită conform art. 11 alin. (1²)*”, utilizată în cuprinsul art. 22 alin. (1) lit. a), cu sintagma „*vechimea minimă în funcțiile publice sau în structurile Parlamentului*”.

De asemenea, se propune completarea pct. II din Anexa la Legea nr. 7/2006 cu condițiile de vechime minimă în funcțiile publice sau în structurile Parlamentului (în prezent, în Anexă sunt numai condițiile de studii).

Astfel cum reiese din Expunerea de motive, intervenția legislativă preconizată se impune, în opinia inițiatorilor, în vederea asigurării flexibilității accesului la funcții publice parlamentare, prin luarea în considerare a vechimii în muncă a personalului din cadrul structurilor de specialitate ale Parlamentului care, până la data intrării în vigoare a Legii nr. 7/2006, avea statut de angajat contractual.

Totodată, potrivit Expunerii de motive, se are în vedere și eliminarea inechităților care ar fi posibil să apară între funcționarii publici din structurile de specialitate ale Parlamentului și funcționarii publici ce provin din alte autorități și instituții publice, în ceea ce privește condițiile de acces la promovarea într-o funcție publică parlamentară superioară.

II. Propuneri și observații

În legislația românească sediul materiei în domeniul funcției publice se regăsește în *Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată*. Art. 1 alin. (1) al legii precizează că aceasta „*reglementează regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și stat sau administrația publică locală*”, statuând încă de la început obligativitatea normelor juridice cuprinse pentru toți funcționarii publici. Având în vedere faptul că actul normativ anterior menționat este lege organică și nu poate cuprinde decât norme generale referitoare la funcția publică și funcționarii publici, legiuitorul stabilește la art. 5 alin. (1) categoriile de funcționari publici care pot beneficia de statute speciale. La art. 5 alin. (2) sunt enumerate limitativ cele două categorii de norme ce pot fi reglementate de statute speciale, respectiv, drepturi, îndatoriri și incompatibilități specifice, altele decât cele prevăzute de Legea nr. 188/1999 și funcții publice specifice.

Pentru a întări caracterul imperativ al normelor juridice prevăzute de Legea nr. 188/1999 legiuitorul revine și, la art. 110, stipulează faptul că autoritățile și instituțiile publice „*au obligația de a armoniza statutele speciale cu prevederile prezentei legi*”. Astfel, devine clară intenția legiuitorului ca în elaborarea tuturor statutelor speciale să fie respectate dispozițiile legii cadru în materie, Legea nr. 188/1999.

Referitor la propunerea de modificare a art. 22, care stipulează că pentru promovarea într-o funcție superioară să fie luată în considerare și vechimea „*în structurile Parlamentului*”, ca alternativă la vechimea în funcția publică,

precizăm faptul că aceasta încalcă normele generale prevăzute de Legea nr. 188/1999. Facem precizarea că, în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (1) din legea anterior menționată, promovarea este modalitatea de dezvoltare a carierei prin ocuparea unei funcții publice superioare și se referă exclusiv la vechimea în funcția publică. Vechimea în specialitatea studiilor este condiția necesară ocupării unei funcții publice prin recrutare și se regăsește la art. 57 alin. (5) din Legea nr. 188/1999.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată de inițiatori.**

Cu stimă,

Călin POPESCU – TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCAROIU**
Președintele Senatului